Posłuchaj

()

Ewangelia Pierwszej Niedzieli Adwentu

Łk 21, 25-33 „Onego czasu rzekł Jezus uczniom swoim: «Będą znaki na słońcu i księżycu i gwiazdach, a na ziemi ucisk narodów wśród zamieszania, szumu morskiego i nawałności. Gdy ludzie drętwieć będą ze strachu i oczekiwania tych rzeczy, które przyjdą na wszystek świat, albowiem moce niebieskie poruszone będą. A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą wielką i majestatem. A gdy się to dziać pocznie, patrzcie, a podnoście głowy wasze, bo się przybliża odkupienie wasze». I powiedział im przypowieść: «Spojrzyjcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa. Gdy już z siebie owoc wydają, wiecie, że blisko jest lato. Tak i wy, skoro ujrzycie, że się to dzieje, wiedzcie, że blisko jest Królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam, nie przeminie to

pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą».”

Kazanie księdza Jakuba Wujka TJ

Ten jest duch Ewangelii Chrystusowej i Kościoła Świętego, że i o miłosierdziu Pańskim często mówi, i jego sprawiedliwość nam przypomina. Pamięć na nieskończoną dobroć Boga wlewa otuchę w nasze serca i do nadziei chrześcijańskiej nas pobudza, zaś bojaźń Boża zbytnią, a grzeszną ufność w miłosierdzie Boże niweczy. Właśnie sprawiedliwe sądy Boże stawia nam przed oczy dzisiejsza Ewangelia.

O dwojakim przyjściu Chrystusa mówi pismo święte. Pierwsze przyjście już było, drugie dopiero będzie. Pierwsze było pokorne i od ludzi wzgardzone, drugie będzie w obłoku z mocą wielką i z majestatem. Kto tedy nie chce miłować pokornego Chrystusa, ten niechaj lęka się potęgi Syna Bożego, gdy wszystkich przed sąd swój zawezwie!

O tym sądzie Pańskim wiemy, iż jeden jest szczegółowy, drugi powszechny. Pierwszy ma miejsce po śmierci, o nim tak mówi św. Paweł: „Postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd” (Rzym. IX 27). Tego sądu słusznie każdy ma się lękać, ponieważ kto się na nim dobrze sprawi, i na owym powszechnym bezpieczny będzie o zbawienie własne.

Sąd powszechny, o jakim mowa w dzisiejszej Ewangelii, poprzedzą znaki od samego Chrystusa wskazane, mianowicie: znaki na księżycu, słońcu i gwiazdach; słońce się zaćmi, księżyc nie da światła swego,, a gwiazdy padać będą. Nadto i na morzu

powstanie szum i wzburzą się nawałności jego w sposób niezwykły, iż ludzie schnąć będą ze strachu i oczekiwania tego, co się dalej z całym światem stanie.

Uważmy to dobrze, jaki naówczas lęk ogarnie żyjących, gdy Pan, jako był obiecał przez proroka, uczni cuda na niebie i ziemi; krew i ogień i parę dymową; gdy słońce obróci w ciemność; a księżyc krwawym zaświeci światłem (Jl 2, 30). A stanie się to nim przyjdzie dzień Pański, dzień wielki, a straszliwy, dzień sądu Bożego. Wszystko bowiem stworzenie Pan Bóg niejako uzbroi naówczas na ukaranie nieprzyjaciół swoich tj. grzeszników; walczyć przeciwko nim będzie wszystek okrąg ziemi. Ponieważ źle wszystkiego nadużywali ku obrazie Bożej, przeto oburzy się na nich wszystko stworzenie i walczyć przeciwko nim będzie, iż słusznie powtózyć będą mogli słowa, zapisane u proroka Ozeasza: „Oto zapłaty moje, które mi dali miłośnicy moi”.

Zaprawdę będzie na on czas bać się czego! Dlatego lepiej przeto lękajmy się teraz, abyśmy się, na on czas próżno strachać nie mieli.

Modlitwa

Módlmy się. Wzbudź potęgę Twoją, prosimy Cię, Panie, i przybądź: Niech Twoja opieka wyzwoli nas od niebezpieczeństw grożących nam wskutek naszych grzechów, a Twoja moc nas zbawi. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related